

Rbd. f. Rbd. f.

hvori fragaaer		
Resten af den i Nielsens Dødsbo udlagte Capital	1,332.	32
og Renter deraf til 20de August 1866	143.	54
	<hr/>	
	1,475. 86	

Salt 4,178. 6

(foruden Renter fra 20de August 1866 af 3,592 Rbd. 82 f.), for hvilke Overformynderiet og Fideicommisset ikke have faaet Dækning.

Under dette Beløb henhører en Gjæld stor 900 Rbd. med vedhængende Renter, 4 pCt. aarlig, fra 10de Juni 1857, hvori Gaardmand Niels Mortensens Enke, Ane Rasmusdatter i Nasum, staaer til Overformynderiet ifølge en af Gaardmand Peter Nielsen i Nasum d. 11te December 1829 til det Gersdorffske Fideicommis udstedt Obligation. Efterat Niels Mortensen havde ifølge Opfølgelse d. 10de Juni 1857 betalt denne Obligationens Paalydende imod Nielsens Qwittering, og efterat Justitsministeriet havde ifølge Nielsens og Schmidts Indstilling ophævet den Obligationen givne Forbudspaategnning, befandt efter Kassemangelens Opdagelse Obligationen endnu henliggende og qwitteret, og en Indførsel i Overformynderiets Kassabog, betegnende dens Indfrielse, antoges skeet efter Nielsens Død under et Forsøg paa at rette denne Kassabog efter hans øvrige Optegnelser. Skjøndt det saaledes er givet, at denne Obligation eensgang er betalt, er dog N. Mortensens Enke ved Højesterets Dom af 3die October 1867 dømt til at betale Obligationen, 900 Rbd., med Renter, som anført, til Overformynderiet. Det hedder i den paagjældende Overrettsdom af 4de Juni 1866:

... „Den under Sagen omhandlede Obligation af 11te December 1829 var udstedt af Selveiergaardmand Peder Nielsen i Nasum for 900 Rbd. til det Gersdorffske Fideicommis, som bestyres af Odense Kjøbstads Overformynderi, og gav Pant i Udsiederens Gaard i Nasum;

den er under 1ste Marts 1853 forshynet med Fornhelsespaategnning af Niels Mortensen, der ved Arv var bleven Eier af Pantet, og som under 7de Juni 1856 opsigte Capitalen til Udbetaling i Juni Termin 1857. Den 10de Juni 1857 indbetalte derefter Niels Mortensen til den daværende første Overformynder i Odense N. Nielsen saavel Capitalen som Rente deraf for et halvt Aar, og erholdt af ham Løs Qwittering derfor, understrevet: „Odense Kjøbstads Overformynderi den 10de Juni 1857; N. Nielsen“, og var Qwitteringen endvidere af N. Nielsen paategnet: „Saasnart Obligationen er kommet tilbage fra Justitsministeriet, hvor den skal indsendes for at erholde Prohibitivpaategnningen annulleret, skal den blive udeleveret“. Efter en Indstilling af begge de daværende Overformyndere, dateret den 16de Juni 1857, og hvori omtales, at Obligationen er opsigt, men ikke at Capitalen var indbetalt, ophævedes under 7de Juli s. N. Prohibitivpaategnningen af Justitsministeriet, men Obligationen blev ikke udeleveret til Niels Mortensen, men fandtes, da Overformynderen N. Nielsen kort efter døde, endnu ogqwitteret blandt Overformynderiets Activer.

... Ved den indankede Dom blev det statueret, at Sagens Udfald maatte beroe paa, om Eitantindens afdøde Mand ved at indbetale Obligationens paalydende Sum til N. Nielsen har betalt til rette Bedkommende og derved opfyldt sin Forpligtelse efter Obligationen, eller ikke, og da det antages, at Indbetalingen burde være skeet til, og Qwittering, for at være forbindende for Fideicommisset, burde være udført af begge Overformyndere i Forening, formeentes det, at N. Nielsen kun kunde antages som privat Mand at have modtaget Pengene for derefter at indbetale dem til Overformynderiet.

Det skjønnes heller ikke rettere, end at N. Nielsens Qwittering ikke kan være bindende for Fideicommisset og Overformynderiet. Da nu den Omstændighed, at Betalingen findes indført i Overformynderiets Kassabog, ikke, ifølge hvad der foreligger om denne efter N. Nielsens